

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det var måske lidt overflødigt, jeg bad om ordet, for hr. Christian Wedell-Neergaard har jo sådan set lige sat sagen helt på plads: Der er tale om, at den direkte EU-landbrugsstøtte reduceres med 3 pct. i 2005, 4 pct. i 2006 og 5 pct. i 2007 som led i CAP-reformen, og derfor er det også en fast rutine, at regeringen møder op her i Folketinget. Regeringen har nemlig det politiske udgangspunkt, at når landbrugsstøtten reduceres, ønsker vi at kompensere landbruget for det i form af en reduktion af grundskylden, som selvfølgelig er en skat, nemlig en ejendomsskat.

Det er absurd at sidde og lytte til denne diskussion, specielt når fru Pia Gjellerup ellers fra starten havde det meget optimistiske udgangspunkt, at fru Pia Gjellerup anså alle Folketingets medlemmer for ikke at være stupide. Nu består regeringen jo alene af ministre, der også er medlemmer af Folketinget, og derfor må denne definition jo kunne udstrækkes til også at omfatte regeringen, dvs. at heller ikke regeringen er stupid. Derfor ville vi selvfølgelig heller ikke komme med et forslag, hvis det var sådan, at fru Pia Gjellerup havde ret i deisen om, at vi kan stemme os til, at Jorden er flad. Vi kommer med forslaget, fordi det er en realitet, at der finder en omlægning af EU's landbrugsstøtte sted, som udmønter sig i, at den direkte støtte reduceres.

Der er et indirekte støtteelement i EU's landbrugspolitik; noget af det er budgetlagt, noget andet er markedsreguleret. Det element er under afvikling i disse år, og derfor overflyttes der fra den indirekte til den direkte støtte. Man kan også sige det på den måde, at den indirekte støtte synliggøres. Både den tidligere budgetlagte indirekte støtte og den, der er blevet givet via de særlige markedsordninger, synliggøres. Den synliggjorte landbrugsstøtte reduceres med 3 pct. i 2005, 4 pct. i 2006 og 5 pct. i 2007. Det er sådan set det, der er tale om, og at forsøge at gøre det til sådan en eller anden debatkonkurrence i finurligheder og sådan noget, som man ser på et amerikansk college, er altså absurd. Der ligger et logisk ræsonnement bag forslaget.

Kl. 13.05

Det er fair nok, hvis man er uenig i det. Det er fair nok, hvis man har det synspunkt, at selv om den direkte støtte til dansk landbrug – som i øvrigt sagt i parentes jo sådan set er et af de eneste landbrug i Europa, der er belastet af ejendoms-

skatter og dermed sat bagud i rammevilkår fra starten – reduceres, skal der ikke gives nogen compensation. Hvis man synes, man vil bidrage til at give dansk landbrug forringede rammevilkår, forringe sandsynligheden for, at det kan begå sig i en skærpet international konkurrence, forringe forsyningslinjerne til nærings- og nydelsesindustrien, som genererer arbejdspladser i slagteribranchen og andre steder – hvis man har det synspunkt, at man vil forringe de ting, er det jo fair nok, men at beklikke regeringen for manglende hæderlighed i det her ræsonnement er ikke rimeligt. Det er at tale ned til Folketingets medlemmer.

Jeg er helt enig med fru Pia Gjellerup i, at folketingsmedlemmerne ikke er stupide, og derfor forstår de også udmærket det ræsonnement, at når man omlægger fra den indirekte og delvis usynlige budgetmæssige støtte til noget direkte synligt, fylder den klump selvfølgelig mere. Det er sådan set forklaringen på, at den klump både kan fylde noget mere og samtidig blive reduceret. Det er såre enkelt.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Når vi behandler lovforslag i Folketinget, læser vi normalt bemærkningerne til lovforslagene, og når der står i et lovforslag, som egentlig er ganske enkelt, at EU's direkte støtte til landbruget falder, tror vi sådan set også, at det er rigtigt.

Vi har spurgt fødevarerministeren, hvordan samtlige tilskud til landbruget udvikler sig. Så opgør fødevarerministeren det i direkte støtte og indirekte støtte, og så kigger vi selvfølgelig – inspireret af lovforslagets, troede vi, korrekte bemærkninger – på den direkte støtte og kommer frem til, at den simpelt hen stiger og stiger og stiger år for år for år. Så kommer der nogle forklaringer om, at den indirekte støtte falder, og at der sker store omlægninger, og forskellige bogstaver indicerer nogle større omlægninger af den samlede EU-støtte.

Men vi kan konstatere, at selv om vi lægger den direkte støtte og den indirekte støtte sammen, stiger og stiger og stiger støtten. Så er der da ikke noget underligt i, at vi synes, det er mærkeligt, at man forsøger at binde os og i realiteten befolkningen på ærmet, at det er nødvendigt at give en compensation, en skattelettelse til nogle, der i forvejen får mere.